

**E în ordine! All right!**



Regele Angliei George V.: Dar muniția!... muniția!... muniția!..  
Lord Kitchener: E în ordine, Majestate. O căpătăm dela... Germani.

**Prețul unui exemplar 6 fileri.**

## De ce am tăcut?

Frați Români, voinici soldați  
 Când erau Rușii 'n Carpați  
 Mi 'nghițase, vă zic zău  
 Muza toată 'n chebeleu...  
 Eu, ce tot băcăream  
 Glume multe tot scriam  
 Dintr'odată am încetat  
 Cred, că doar a'ți observat  
 N'am mai zis d'atunci nici cârc  
 Necum se mai fac vre-un sfîrc  
 Sfîrc de vers, de poezie  
 Pentru rîs și veselie...  
 Ei acuma pot s'o spui  
 Eată pentru ce tăcui...  
 Pentru ce-am stat ca un mut?  
 Imi era groază de — cnut!...  
 Căci am piele subțirică  
 Dar 'ncolo nu mi frică.  
 De dușman, de nezbuna  
 Numai când îl știu mai tare...  
 Iată dar de ce, am tăcut  
 Până timpul s'a umplut.  
 Și 'mplinindu-se sorocul  
 Părăsindu-i tot norocul  
 Pe Muscalii țarului  
 In munții Ardealului  
 Și d'atuncia las pe noi  
 Lembergul căzu apoi  
 Și 'ncepu'ta secerișul  
 Lung și lat de-acurmezișul  
 Seceriș nici în Bănat  
 Nu-i, cum Ruși au secerat  
 Să trăiți secerători  
 Bravi români, voinici feciori.  
 Eu atunci mi-am spus  
 Haralambe, capu sus

Scoate musa degerată  
 Lumii iar voios te-arată  
 Nu sta cuc plouat și trist  
 Ci la »Cucul« umorist  
 Pleacă nesmintit, îndată  
 Fă să ridă lumea toată  
 Cum voinicii noștri feciori  
 Bagă 'n groază și 'n fiori  
 Pe Muscali la ei acasă...  
 D'astăzi nici că ne mai pasă  
 De rusescul tăvăluc  
 S'a gătat ș'acest bucluc  
 D'aci 'ncolo-i jucărie  
 Deci la haz și veselie  
 Vă invit bătrâni, feciori  
 Ai »Cucului« dragi cetitori.

Haralamb Călămăr.

## In fine am căpatat și noi ceva dela guvern

Ministrul Tisza a oprit pentru două zile din săptămână de a se mânca carne de vită, de vițel și de porc.

In fine a căpatat Românul  
 Și el ceva ce n'a mai fost  
 Dela guvern în statul ăsta.  
 A căpatat Românul — »post«...  
 Post unguresc de Marți și Vineri,  
 Căci doar Postul Sfintei Mării  
 Ni-l'a lăsat, și nul împarte  
 Cu Sașii și cu Ungurii.

## Zăpăcit la culme

Medicul: Îți recomand se faci în fiecare zi o baie de soare.  
 Pacientul: Caldă ori rece?...

## Crimpeie

Chiar și un analfabet știe să ci-tească dragostea din privirea unei femei.

Ciudat! Tocmai oamenii cei »gri« trăiesc mai ușor.

Tot așa de ciudat, când bețivului îi lasă gura apă după vin.

Pentru setea de câștig, nu sunt pe lume atâți bani, ca s'o poată restampăra.

De regulă de omul scuturat, te scuturi mai anevoie.

## Darnica

— E adevărat, Ioniță, că mătușta ia dăruit hărbatului ei — gemeni?

— Adevărat. A vrut, pe semnne, să se arate odată și sgârcita aia — darnică...

## N'avea dreptul să viseze așa ceva!

Prietenul: De ce i-ai dat drumul scriitorului tău?

Advocatul: Pentru-că dormia în cancelarie uneori.

Prietenul: Apoi numai pentru atât?

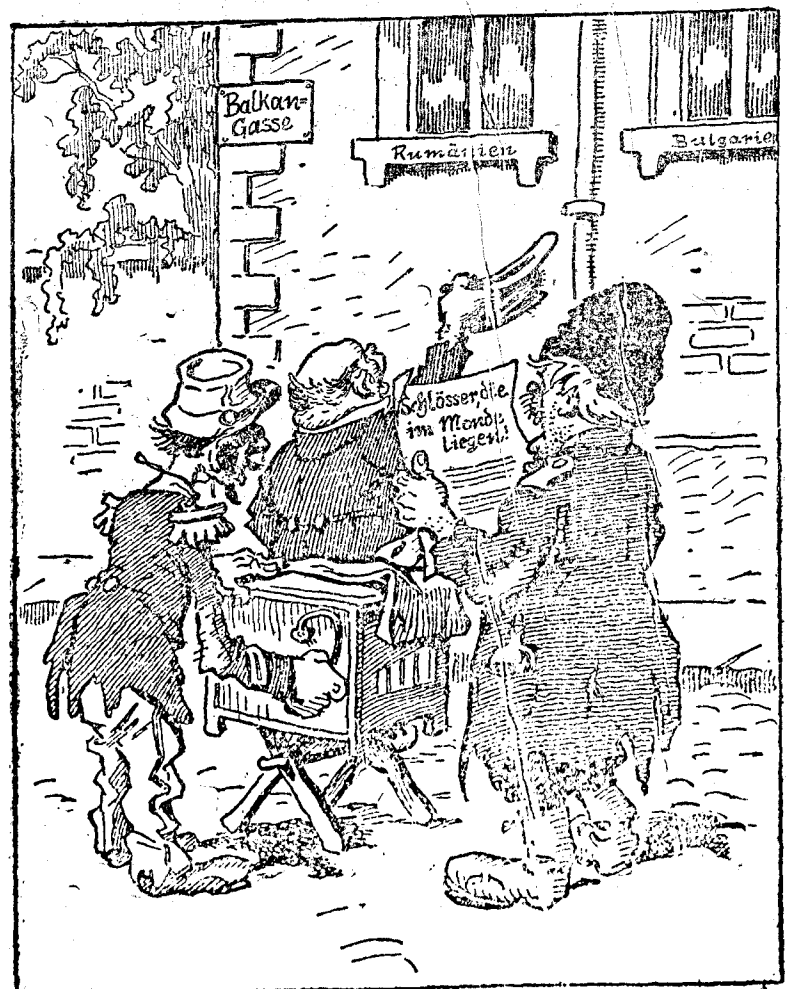
Advocatul: Dar în somn, vezi, că visa mereu că el este avocatul.

## Stau la răspântie.



Italianul: »Dacă nu veniți cu mine la Tanti Antanta, vă părăsesc.  
 Neutralii: Ti, drăcia dracului!  
 Dar dacă i s'or fi gătat promisiunile? Nouă ce ne mai poate da?

## Intreita înțelegere la cerșit!



Englezul și Rusul (cântă): Vă dăm și soarele, vă dăm și luna, și câte stele sunt pe cer!  
 Francezul (îi intrerupe): Hideți-măi de parte traților, caici nu-i rost.

### Tătucu Țarul și ortacului

Țarul vesel tare fu  
Când războiul se 'ncepu  
Că ortaci avea destui  
Mai întâi pe unchiu lui  
Care vru să ne înghiță  
Cum înghiți un donț de pită  
Și apoi pe musiu Joffre  
Căci crezu că într'un cufăr  
Pe germani pe toți se-i bage  
Cum dai marfa la bagage.  
Și apoi l'avu de soț  
Pe Englezul French, un hoț,  
Care-i fură azi pe toți.  
Cum fac și alți simpli hoți.  
Ca de pildă japonezul  
Care'l fură pe chinezul.  
Treaba merse rău de tot  
Ortăcia e pe bot  
Iar de când veni Salandra  
Cauza stă ca și buliandra?  
Zdrăntuită ca o zdrantă  
Quadrupeda alianță.  
Azi Tătucă-i foarte tristă  
Cum nu fu, de când există.

H. C.

### A avut noroc

Să întâlnește într-o zi un țigan cu un român.

Nu știu din ce să iau la ceartă, și din ceartă ajung la păruială.

Și îi dă românul țiganului, căci doar știți cum știe să care românul.

— Că stăi, mă românico, că havaleu, că mă homori, și-mi rămâne Stănciuca cu dănciucii pă drumuri!...

Da românul habar n'avea de văităturile țiganului și mi-l stâlcea, ca bravii noștri ostași pe muscali pe câmpiile Galiciei.

Iată că trecură niște oameni p'acolo.

Cu chiu cu vai îl scapă pe țigan din pumnii Românului.

Pleacă țiganul spre casă, bătut rupt ca vai de el, și numai iacă ce-i iese țiganca înainte.

Țiganul de colea începe să-i spue ce a pătit.

»Păi bine, măi prăpăditului de Dumnezeu, la ce mai chichirez galceava, da că n'a puternița!?»

»Hapoi vezi tu cum o fost, a avut Românul noroc, că era mai tare ca mine, că altfel i-aș fi arătat eu!«.

### Proverbe turcești

Lupul rămâne tot lup, și dacă 'l ține omul la casă.

Adevăratul bărbat știe să facă bani și lin piatră.

A ars casa minimosului, și nimeni nu i-o crede.

Arabul mănăcă până ce se satură, turcul până ce pleznește.

E mai bine să te culci flămând, decât să te deștepti dator.

### Trei Doamne și toți trei

Trei dușmani avem pe lume  
Trei dușmani neîmpăcați  
Rusul, Sârbul, Tălianul  
Cari, de cari mai rabiați.  
Trei dușmani, și toți trei Doamne —  
Ne vor moartea noastră 'n gând..  
Pe toți trei avem se-i batem  
Dup' olalt, cum vin la rînd.

H. C.

### Cum se poate vindeca beutura?



— Ia ascultă bade Niculaie, cum să face, că bețivanul ăla de Zaharie vecinul d-tale nu mai bea de loc de o vreme încoace.

— Apoi, uite să-ți spui ce i-s'a întâmplat lui:

Când venise mai pe urmă beat lulea acasă, i-s'e părea că vede toate lucrurile de cari să lovea în cale dublu. Și când a dat să pice pe prispa casei, a văzut în beție două soacra și două nevastă, în loc de câte una. Atunci așa s'a speriat vecinul meu, că d'atunci nu l'am mai văzut beat niciodată.

### LINEI MELE

Pân te văd lângă stobor  
Lino dragă, n'o să mor  
Și pân mai treci pe lângă plopi  
Nu-mi pasă de șapte popi.  
De o ținea războiul 'n veac  
Toată lupta 'mi pare un fleac.  
Pentru patrie, dinastie,  
Dau tot, se'mi rămâie mie,  
Numai ce-mi e drag în sat,  
Ce-o veni dela Impărat  
Pui la piept, ca să se vază  
Numai Lina să mă crează.  
Că luptai viteaz și am drept  
Să o pot strînge la piept,  
Și s'ajungă nevestică  
Unui om fără de frică!

Un ostaș român dela  
reg. 50 infanterie

### Bani ca făina

Iancu Blegu: Da, oare dă ce banii ăștia de zece fileri noi sunt mai galbini ca cei vechi?

Nae Ocoș: D'apoi, nu vezi mă prostule, că 's făcuți ca făina pentru pită de bătaie: două părți cucuruz, și numai una griu!

### Unui duflui

De când te-ai dedat la vin  
De când ții la alcool  
Capul tău mereu e plin,  
Inșă buzunaru-ți gol..

### Țiganul la războiu

Căpitanul a dat poruncă, zărindu-se Rușii în apropiere, ca compania să stea chitic în șanțuri, noapte fiind, ca Rușii apropiindu-se să fie atacați de ai noștri prin surprindere. Rușii nebănuiind nimic se apropie de șanțurile noastre. Înainte însă, ca să se dea comanda de atac din partea noastră, infanteristul Micula Strîmbu sare din șanț afară și începe să strige cât îl ia gura cătră Ruși, injurându-i ca la gura cortului cu cele mai strașnice sudalme cioroiești. — »Ce faci, nețotule? se repede căpitanul la el.

— »Apoi ce, se fac, mă cert cu Muscalii, că doar cum să mă bat cu ei, dacă nu m'am certat mai nainte!

A rîs și căpitanul de naivitatea Miculei, și 'n momentul acela a și dat ordinul de atac fugărind pe Rușii speriați de glasul țiganului și de gloatele noastre.

### O, Românie scumpă ce mai stai pe gânduri?

Acum că Rușii sunt strașnic bătuti Românie, ce mai laștepti?... Ori te mai supără fără rezon Șbieretul unor inepti?!

O, lasă-i, să strige, să urle ciudoși Vorbindu-te, cât vor, de rău Tu mergi, înainte, și nu te opri Până la Nistru, și Chișinău.

Toderica Delaprut

### Declarație de dragoste

(ca pe vreme de războiu)

— Te iubesc, Filoteio! Ai se fii soția mea! Predă-te! Sus mânuțele! Ești prizonera mea pe veci!...

Infanterist Pătrântaș

### Epigramă

Unui mîncăcios

Prea mult mîncânci, și aș dori  
Să fie fals prorocul,  
Ce-a spus, că va veni o zi,  
Când ai să-ți mînci — norocul.

### Gânduri răslețe

Dacă vrei se ajungi ceva în lume, să cere se ai minte însă se știi face pe prostul când trebuie.

O singură patimă te costă mai mult ca doi copii.

(Cartofilor încă le place să-i numești între poame, căci pe din afară nu se vede, că n'au nici un sâmbure.

## Cucule . . .

Cucule cu pană sură  
Numai stă la noi pe sură,  
Ci te du la București  
Și vezi doar îi domolești,  
Pe cari strigă nebunește  
După cum li se plătește.  
Spune-le să tacă în grabă  
Că nu fac nici o ispravă  
Și să te lasă pe tine  
Că tu știi cânta mai bine  
Și când tu cânti însufletești  
Cauza Terii Românești.

## S'a speriat bietul om

Stan Tufă a venit cu nevastă-sa și cu cumnată-sa la dl avocat ca să-i predea un proces împotriva soacrei. După-ce a luat plenipotență și avans, adică mai bine zis înainte avansul și apoi plenipotența, dl avocat pune se iscălească pe cei trei clienți plenipotența:

— Știi scrie, Stan Tufă? — îi zice avocatul.

— Ba, să erți dle procatăr, n'am învățat.

— Apoi atunci pune degetul pe crucea asta. — Stan face cum i-se spune.

— Da nevasta știe scrie?

— Nici ea nu știe — zice Tufă.

— Atunci încă o cruce.

— Dar cumnata?

— Tot asișderea!

— Atunci și ea se iscălească prin cruce — zice dl avocat.

— Da, bine, dle avocat, atâtea cruci pe un petec de hârtie, dle potracăr, oar n'or fi prea multe, ori n'ai fi de gând se ne îngropi pe toți trei cu procesul înainte de a muri soacra?...

## Epigramă

Unui holtei „amărit“

Spui, că viața-i ca cafeaua  
Neagră, proastă și amară  
Pune-ți zahăr: i-ați nevastă  
Ș'apoi dulce o să-ți pară!

## Un ecou profetic

Mă găsim într'o simpatică societate de doamne și domni la o excursie în giganti munți ai Buceciului, care are și locuri de cășunele admirabil. Ajungând într'o astfel de parte, ne petreceam întreaga societate turistă, a pune fel de fel de întrebări ecoului măreț și laconic. La un moment dat zării pe partea opusă pe un vârf de poeniță pe drăguță ciobăniță Rofira, pe care o cunoșteam dela altă excursie făcută înainte cu un an la schitul Jalomița. Atunci încântat nu atât de erou, ci inspirat de frumoasa Sybillă, o întrebai, strigând: »Cine va mânca hătaie 'n război, Rafiră ... Dar înainte de ce Rafira se poată răspunde la întrebare, ecoul resună prelung: — »FIRA. — Adecă ecoul știa de p'atunci, că Francia — Italia — Rusia — Anglia vor fi bătute, căci ecoul ne dase inițiale acestor țeri cu o precizie uimitoare.

## Foaie verde, flori de mac

Foaie verde, flori de mac,  
Vai de mine, ficior sărac,  
Câte fete au fost în sat  
Toate dragi, s'au măritat.  
Pân' ce eu m'am tot gândit  
Alții toate le-au pețit,  
Numai una necerută  
O remas, și ș'aia-i — slută...

## Răutăcios



— Vai de mine cum îmi arde capul!  
— Nu te teme, nu te ține mult, paiele ard repede!

## Ce este diplomația?

Asta, d'a spune ceva când n'ai nimic de zis; dar și asta de a nu zice nimic, când ai putea să spui ceva.

## „Ei“ și noi

Refugiații noștri vor s'agite  
O cauză, neautorizați,  
Efectul e zizanie și vrajbă,  
Între iubiții noștri frați,  
Ei au fugit din calea grelei lupte  
Ce azi se dă cu atât elan  
D'eroii cauzei noastre drepte  
Pe câmpul vast galițian  
Ca mîine cînd pe urma isbîndei  
Vom înșira atîția bravi feciori  
În necrologul națiunii noastre  
Tot »ei« se vor însinua moștenitori  
Aceasta e deosebirea  
Între »ei« lași gălăgioși  
Și noi, cari am ramas acasă  
Cinstiți eroi și nepretențioși.

## Cearta la Paris

La Paris a fost deunăzi o ceartă teribilă între republicani și monarhiști. Aceștia din urmă vreau să aleagă iar un rege, și au declarat, că dacă azi nu se găsește un Napoleon sau un Bourbon potrivit, îl aleg pe Albert al Belgiei de viitor rege al Franței.

»Dar bine atunci ce facem cu Poincare?« s'a încumetat să reflecteze un republican.

»Pe acela îl facem prezident al viitoare republice italiene. — l'a liniștit roialistii, Astfel cearta s'a isprăvit.

## Lui Signor Marconi

Poesie dedicată de Ermilio

Scumpul meu Signor Marconi  
Din țeara de macaroni,  
Te ador și ți-l admir  
Telegraful fără fir  
Care tu 'l descoperiși  
Ah, dar ce alișveriși  
Ai putea se faci minune  
Cu o altă invențiune:  
Să schimbi de ai luptei sorti  
Fără perderi, fără morți!  
Dar și mai grozav ai fi  
Dacă inventa ai știi  
Foi la voi italiene  
Și dacă nu ți-ar fi lene  
Sau măcar o foaie bună  
Scrisă fără de minciună...

## Țiganul la cavalerie

Se dă comanda ca soldații să descalice de pe cal. Un țigan rămâne călare: »N'ai auzit comanda, să descalici de pe cal, mă!?«.

»Trăiți don sergent major, a mea-i iapă!«

## Din răvașul unui mișel

E mult mai lesne se ai mănuși, decât mâni — curate.

## GHICITURI



Unde e secretul?

Aflați-l.



Unde e secretul?

Aflați!

Editor și redactor responsabil:  
Dimitrie Birăuțiu